

зыки и богаты трапезы, както е былз крезз*), Дарій и Александръ. Но сичката тѣзи красота не е нищо, предз царство небесное, както е една капка вода предз великїа Океанз. И ако искате да разбѣтете малко по ясно, послѣшайте свѣтаго Іоанна богослова, какз дѣма за царство небесное, ко откровенїето си. Той като былз ко островз Патмосз видѣлаз небото отворено, отз което слѣзвалз единз градз свѣтликз като слзнце, този градз ималз много свѣтлики саран, стѣните на града были отз безцѣнно камани. Сичкїа градз былз отз сѣхо злато, направките мѣ отз безцѣнно камани, ималз 12 порты отз маргары, вз него слзнце и мѣсацз нѣмало, нити было потребно: зашто самз богз живѣлаз ватре. Ето какко е небесното царство, което е приготвилз богз за неговите избранны угодници. И кого ощи да питаме да кажи за царство небесное по ясно? Пророкз Исая дѣма: тамо ще бѣде радость и веселїе на праведните. Пророкз Данїилз казва: тамо праведните ще просвѣтнатз като слзнце. Тѣй дѣматз и дрѣги много свѣтїи, но нити тѣ знаатз совершенно това нѣщо. Само когато влезнеме тамо, тога ще го разбѣтете совершенно. Савската царица, като отишла да види Соломоновото царство, казалз: много по горно нѣщо гледамз днесъ, отз колкото бѣхо чѣкала, за твоео царство. Тѣй и нїе кога отидиме вз царство небесное да видиме триличното божество, ще речеме: какз не сме чѣли нити полкината, отз колкото гледаме сега. Защо колко и да слѣшаме сега за царство небесное, пакз не можеме да го разбѣтете совершенно, като нѣма неговата прилика на землатѣ. Зашто свѣтовното царство е маловременно, а небесното безкрайно, свѣтовната слака скоро са изгѣва като дымз, а небесната край нѣма. Свѣтовното богатство изгнива, крадиса, гѣбиса, изгара и са распилава, а небесното отз нищо не са поврежда. Помыслете единз силенз царь колко слава и богатство има: но колко време ще ги има? 20, или 30, или 40 години, а послѣ, или ги изгѣва, или ги оставѣ като умре. Много цари и богати человекѣ желатз да живѣатз тѣка безкрайно, и да са веселетз съ богатството и славатѣ си: но тѣй не е възможно да бѣде.

Единз скитскїй царь, който желалз да живѣе тѣка безкрайно и да не умира, обѣщавалз да даде много пары на оновока, който бы могелз да го направи безсмертенз. Единз философз като чѣлаз тѣй бездѣмїе., отишелз при царя, и мѣ рекалз: какз може да го направи да не умира никога. И когато мѣ бѣше при готвилз еднѣ чашѣ съ биакї да пїе, за да стане безсмертенз, тога имаше при царя единз

(* Мравите носаха жито на креза ко устата когато баше ощи вз пелены.